

goji. S takimi zatožbami naklonijo občini pa dosti sitnosti in nepotrebnih stroškov.

Tako, na priliko, se je od strani c. k. gozdnih organov v novejšem času očitalo občini Gojzd (Wald) na Gorenjskem v zadevi vzhodnje lege (Ostlehne) v Belci, da vničuje ondi gozd, dasiravno občani zaradi neprilicne lege in pomanjkanja poti ondi še lesa nikoli sekali niso, in se je les ob času sekvestracije, ki jo je vlada ukazala, po lastniku tovarne Ruardove na Savi, ondi posekal. In dasiravno je ta lega pašnik, ne pa gozd, se je potem od c. k. politične oblasti v prepoved djala, ondi paša omejila, sekanje lesa in napravljanje nastelje prepovedalo, ter določilo, da se omenjeno zemljišče ima kot gozd gojiti in vprihodnje kot gozd vzdrževati. Nobena pritožba, tudi na najvišje mesto ni nič pomagala, in občino Gojzd je v omenjeni zadevi vrh tega še 30 gold. komisijskih stroškov prav po nepotrebem zadelo.

To je jedro mojega gori omenjenega govora, ki ima namen, občine varovati nepotrebne nadležnosti c. kr. gozdnih organov in pa nepotrebnih stroškov.

Luka Robič.

Deželni zbor štajarski.

Deželni zbor je — tako poroča „Slov. Gosp.“ — nagle smrti umrl dne 7. julija t. l. Zanimiva bila je 15. seja, ker so takrat slovenski poslanci zlasti gosp. dr. Radaj in gosp. Žolgar grajali, da je na vinorejski šoli v Mariboru vse nemško, učitelji in učni jezik. V 16. in 17. seji razgovarjali so se o silnih stroških za ljudske šole. Nemški konservativci (možje naše stranke) so zapustili zbornico, ker hočejo, naj so liberalci sami za vse odgovorni. Jednako storili so, ko je šlo za pokritje pomanjkljega celih 242.894 gold., kar so se vé tudi liberalci zakrivili s svojim pometanjem z denarji. Osamljeni liberalci so imeli 2 nasveta na razpolago. Letos so si liberalci s pomnoženimi dačami pomagali iz zadreg; dolga najeti si niso upali. V 18. seji so pokopali ribarsko postavo in v 19. seji je c. k. namestnik odgovoril na razne interpelacije večidel ugodno. Z bor-nim, malo zanimivim govorom je potem deželni glavar zbor sklenil.

Deželni zbor tirolski.

V tukajšnjem zboru je vrli poslanec Greuter tožil, kako so kmetje padli v mreže oderuhom, in je z ostro besedo šibal Auersperg-Lasserjevo ministerstvo, katero je vsled denarnega poloma (kraha) 80 milijonov gold. vrglo v žrelo judov, nasproti pa za siromašnega kmeta prav nič ni storilo.

Mnogovrstne novice.

* *Solnce o polnoči.* Vsako leto potuje mnogo Švedov, Finov, Amerikancev, Rusov, včasih tudi kaj Nemcev v Laponijo, da ondi 24. junija (dan sv. Janeza Krstnika) z gore Avasaksa, onstran Lukee (na Finskem) ogledujejo polnočno solnce. Al letos ga to noč niso videli, kajti nebo je bilo in ostalo oblačno. Zato se jih je veliko vrnilo nazaj. Al vsi tisti, ki so čakali 24 ur, so doživeli ogled solnca o polnoči drugo noč. Nek Anglež je v spomin te čudne prikazni z užigalnim steklom užgal v svoj klobuk luknjo s solničnimi žarki o polnoči. Prav po angleško!

* *Koliko stane ena sama tožba?* V celjskem okrožju sta se tožila dva kmeta zavoljo treh golobov, katere je eden izmed nju neupravičeno ubil in tako družemu škodo naredil. Človek, ki je to pravdo izgubil, ima

plačati 120 gold. sodbenih stroškov. Naj bi si to vsak pravdar za ušesa zapisal!

Naši dopisi.

Višegrad v Bosni 11. julija. — Predrage „Novice“ Naj vam tudi jaz iz južno-vzhodnjega kraja Bosne nekoliko poročam. Višegrad je malo mestice, katero ima lepo lego na podnožji Bekovačke, Borovačke, Okolistačne, Stražistančke in Starigradske gore blizu srbske meje, skozi katero modri reki Drinja in Ersava derete. Obe vodi ste za pijačo jako nezdravi, a vendar nam tukaj dobre vode ne manjka. Lepi od Sokoloviča zidani most, ki je uže 300 let star, veže desni in levi breg Višegrada. Ostanki trupa vrlega Sokoloviča leže na tukajšnjem turškem pokopališči. Na gori Bekovački so še razvaline nekdanjega grada, kjer je po tukajšnji pravljici Kraljevič Marko uječen bil; tudi stopinje se še v kamnu vtisnene vidijo, ko je on iz ječe ubegnil. Od Rimljanov napravljene vroče toplice, dobro uro od mesta oddaljene, so izvrstne, zdravilne, škoda le, da so tako zanemarjene. — Višegrad bi zaradi svoje prijazne lege in okolice jako lepo mestice bilo, ako bi ljudje kaj poslopja zidali, al Turčin je prelen. Prebivalci so večidel mahomedanci, drugi so Srbi in španjski židje, ki se z obrtnijo in trgovino pečajo. Vseh skupaj je blizu 2000. Vsak drug človek ima golžvo (krof); pravijo, da se od vode Drinje dobiva. Razen dveh džamij tukaj ni ne srbske ne katoliške cerkve. Katolikov ni nobenih razen uradnikov. — Življenje je jako drago; upam pa, da bode prihodnje leto bolje, ker so ljudje letos mnogo nasadili in vsejali; ako ne pride kaka elementarna nesreča, bo žetev izvrstna. Ječmen so uže o sv. Petru in Pavlu poželi. — Veliko se le-sem pripelje iz Srbije; ako bi ne bila colnina tako visoka, bi še viša bila dohodarina. Vino se tukaj po 60 do 80 krajc. oka (to je po naše star bokal) prodaja in je prav izvrstno srbsko; tudi pivo se dopeljuje, a to je slabo. — Goveja kuga, ki je uže nekoliko mesecev trajala, je ponehala in bode meja v kratkem zopet odprta. Ako bi se naši kranjski kmetje tukaj naselili, bi Višegrad kmalu vse drugače izgledal; med naseljenci pa so sedaj sami ogerski in poljski židje. — Vojakov imamo tukaj en pešpolk štev. 80 z godbo, ki nam vsak teden dvakrat prijetne ure napravlja. — Še nekaj. Cesta, ki se zdaj dela od Višegrada do Rogatca, bode taka, da jej ni para na Kranjskem. — Danes — srbski praznik sv. Petra in Pavla — vršila se je svečanost, ki jo tukaj uže Bog vé kedaj ni bilo; blagoslovljen je bil zvon, katerega so tukajšnji častniki in uradniki v Beču vlti dali. Zvon je majhen, a dober glas ima, ter je namenjen katoliški občini, katere pa dozdej še ni tukaj. Zvon ima na eni strani c. kr. orla — na drugi strani pa napis: „der katholischen Gemeinde gewidmet von den Offizieren und Beamten der Višegrader Garnison“. Ker ni tukaj katoličanov, se je zvon oddal srbski občini, katera ta mesec začne novo cerkev zidati, za toliko časa, da se osnuje katoliška cerkev. — Včerajšno noč so venčali prostor, kjer se je danes svečanost vršila. Ob 7. uri zjutraj pričela se je maša in potem blagoslovljenje zvona; iz vseh krajev prišli so ljudje gledat in udeležiti se svečanosti. Ob 9. uri je bila svečanost pri kraju. Na to stopi vladni zastopnik na nalašč za to pripravljeni oder in v jedrnatem govoru izroči zvon občini s pogojem, da se, ako se bode kedaj katoliška cerkev zidala, zvon njej vrati, — drugič, da, kedar se bo zvonjenje rabilo, mora srbska občina zvoniti pustiti. Z veseljem je občina sprejela zvon, in gromoviti živio-klici na presvitlega cesarja razlegali so se po mestu. —